

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

17 מאי 2010

עת"מ 10-05-12407 (עצירה) נ'
משרד הפנים

1

לפני כב' השופט רמי אמיר
העותר

(עצירה)

נגד

משרד הפנים

המשיב

נוכחים:

ב"כ העותרת – עו"ד אלעד שרון
העותרת הובאה ע"י שב"ס
ב"כ המשיב – עו"ד לירן פאר
נציגת משרד הפנים – עו"ד הגב' לב-ארי

פרוטוקול

ב"כ העותרת:

מרשתי רוצה למצות את זכותה לפי האשרה המקורית שלה, לעבוד בארץ 63 חודש ואז לחזור להודו.
היא נמצאת כאן ועובדת כבר שנתיים ו-10 חודשים. הכל כדין כמובן.
היא לא נשואה לאותו "בינוי".
בתחקור ביחידת עוז לחצו אותה ולכן אמרה מה שאמרה, אבל גם ניסתה לשנות מכך בסוף הדברים,
ואנחנו רואים זאת מתוך האמור בתשאול נספח ד' לתגובה, בשורות האחרונות.
בכל מקרה, כאשר הגיעה בפני ביה"ד אמרה במפורש לביה"ד כי לחצו אותה וכי היא לא נשואה. אני
מפנה לנספח ד' לעתירה פסקה רביעית מלטה.,
נכון שכתוב שם שביה"ד שאל אותה שאלות על "בינוי" ועל "באפאלה", והיא סירבה לענות, אבל
כתוב גם שהדיון התקיים בשפות העברית והאנגלית אותה דוברת המוחזקת. אני מדבר את שתי
השפות ואני לא מצליח לתקשר איתה בקלות אלא בקושי רב.
החתמתי אותה על תצהיר בעזרת חברה שלה בטלפון ובתקשורת במגבלות.

העותרת משיבה לביהמ"ש באנגלית

אני מבינה קצת עברית, קצת אנגלית, בעיקר שפת קוצ'ין.
אני עובדת בבאר שבע. אני מטפלת באישה מבוגרת בשם אולימפיה. אני מדברת קצת עם אולימפיה
בשפה העברית.

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

17 מאי 2010

עת"מ 10-05-12407 (עצירה) נ'
משרד הפנים

ב"כ המשיב:

בנוסף להחלטה של מנהל האגף לזרים על צו ההרחקה, הרי שהוא הסתמך על ההמלצה מיום 4.5.10 בסוף פרוטוקול השמיעה, וכן על דו"ח פעולה של יחידת עוז מיום 4.5.10, מלפני המעצר, הוא הוביל אל המעצר ואת הדו"ח שמרנו כחסוי אך לאחר התייעצות אנו מראים זאת גם לחברי וגם לביהמ"ש.

ב"כ העותרת:

אני קורא את הדו"ח ואין בו כלום. התמונות בלתי קריאות לחלוטין. אני לא רואה בכך שום דבר. ובנוגע לכך שהיא הודתה לפי הנטען, הרי זה מה שהיא אמרה, שלחצו אותה, היא אמרה זאת בבית הדין.

ב"כ המשיב:

בית הדין קצב לנו עד יום 23.5.10 להביא ראיות טובות יותר לעניין כך שהעותרת נשואה. ההחלטה הייתה ביום 5.5.10 לעשות זאת תוך שבועיים, כלומר עד יום 19.5.10, שזה חג, ולכן עד יום 20.5.10 ובית הדין קבע שיש להביא זאת לעיונו ביום 23.5.10, שזה יום ראשון שאחרי יום חמישי שבו אנו אמורים להגיש את החומר. אז אנחנו צריכים להביא את החומר עד יום 20.5.10. לשאלת ביהמ"ש האם פנינו לרשויות הודו – תשובתי היא שהפנייה היא לקונסוליה, ונעשתה פנייה ביום 5.5.10, קרי, ביום שבו ניתנה ההחלטה. הפניה לא כאן אלא אצל ממונה ביקורת הגבולות בירושלים.

עו"ד לב ארי:

אני אתן הבהרה - ביום 5.5.10 הועברה הפניה מאגף הזרים אל היחידה אצלנו שאחראית על הקשר עם הקונסוליות, אני לא יודעת מתי הועברה הפנייה לקונסוליה, אבל זה בוודאות בטיפול. לא בדקתי עם האחראית על הקונסוליות, שהיא שלחה זאת לקונסוליה ומתי זה נעשה. לא קיבלנו תשובה מהקונסוליה ההודית, לא בדקתי כמה זמן היה לקונסוליית הודו להשיב, כיוון שאינני יודעת מתי זה נמסר לקונסוליה. זה הכל תלוי ברצון הטוב של הקונסוליה ההודית.

ב"כ המשיב:

אנו לא מתנגדים לצו ביניים אנו מתנגדים לשחרור בערובה במסגרת צו ביניים. אני סבור שגם בעתירה וגם בצו הביניים אפשר להכריע היום. אני סבור שאפשר לדחות או למחוק את העתירה משום שביום 23.5.10 בית הדין למשמורת יעיין בעניין ויחליט החלטה חדשה ואז צריך יהיה לתקן את העתירה ולהגיש עתירה החדשה. ההחלטה אחרונה של בית הדין, האם היא סבירה או לא? כן. היא סבירה. כיוון שיש לנו בסך הכל עוד 6 ימים

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

17 מאי 2010

עת"מ 10-05-12407 גו (עצירה) נ'
משרד הפנים

1 עד לדיון שם. זה עדיין מתברר. אפשר להמתין עד יום 23.5.10 ואז לתקן ואנו נאפשר לעותרת שהות
2 של 7 ימים להגיש מחדש את עתירתה ולא נפעל להרחקתה במשך התקופה הזו. אפשר להגיש בקשה
3 לשחרור באותו יום, אם היא נשואה נתנגד לשחרור, ואם היא לא נשואה היא תשחרר ממילא.
4
5 לשאלת ביהמ"ש האם אני רוצה הכרעה היום בעתירה או שאני רוצה לדחות את הדיון ולתת תשובה
6 לעתירה והיום נדון רק בצו הביניים אני משיב – אני סבור כי לאור מה שטענתי ניתן להגיע להכרעה
7 כעת בעתירה כולה. ומה שטענתי אלו הם טיעוני.
8 אם ביהמ"ש ימצא לנכון לשחרר את העותרת למשמורת, מבקש כי ישקול מתן חיוב בערובה.
9

ב"כ העותרת:

10 אני חוזר על העתירה ומבקש לקבל אותה ולהורות להשיב לה את אשרת העבודה שלה, שבוטלה
11 שלא כדין, וכן להורות על שחרורה המידי ללא תנאי.
12

פסק דין

13
14
15
16 העותרת היא אזרחית הודית שהגיעה לישראל ביום 19.7.07, כאשר היא נכנסת לפי אשרת עבודה
17 ב/1 לעובד זר, ועבדה בתחום הסיעוד.
18 העותרת עבדה מאז הגיעה לארץ באותו מקום, אצל מעסיקתה, אשה מבוגרת בעלת רישיון להעסיק
19 אותה, אשר מגוריה [REDACTED].
20 ביום 4.5.10 נעצרה [REDACTED], ישוב סמוך [REDACTED], והובאה לחקירה.
21 אנשי יחידת עוז הגיעו למסקנה כי מדובר באשה נשואה לעובד זר אחר, אף הוא בעל רישיון לשהות
22 בארץ ולעבוד בה.
23 לכן העבירו אותה למשמורת, ועוד באותו יום התקיים בעניינה שימוע, אשר הפרוטוקול שלו צורף
24 כנספח ד' לתגובת המדינה. שם נרשם מפיה כי היא אכן נשואה לאותו עובד זר, ויש להם ילד משותף
25 שבהודו. בהתאם לכך המליץ מקיים השימוע להרחיקה מהארץ, כאשר תוכן החלטתו אומר "שב"ח
26 – בעל בארץ. להשאירו/ה במשמורת עד להרחקתו/ה".
27 העניין הובא בפני מנהל האגף לזרים במשרד הפנים, אשר ביום 5.5.10 נתן צו הרחקה בעניינה של
28 העותרת לפי סעיפים 11 ו-13 לחוק הכניסה לישראל, ואף ביטל לשם כך, לפי סעיף 11(א) לחוק
29 הכניסה לישראל, את רישיון הישיבה שניתן לה. החלטתו הבלתי מנומקת של מנהל האגף לזרים
30 צורפה כנספח ג' לעתירה, אך יחד עמה ניתנה גם הודעה על ביטול רישיון ישיבה, ובה נרשמו
31 הנימוקים שבהמלצה: "שב"ח - שוהה עם בעלה בארץ", וזהו נספח ו' לתגובה.
32

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

17 מאי 2010

עת"מ 10-05-12407 ● זה(עצירה) נ'
משרד הפנים

1 מאז נותרה העותרת במשמורת.
2 עניינה בא בפני בית הדין למשמורת ביום 5.5.10. תחילה התקיים הדיון ללא עורך דין לעותרת, אך
3 בהמשך הגיע עורך דין, שהוזעק לבקשת החברה המעסיקה את העותרת.
4 עוד בטרם הגיע עו"ד השיבה העותרת לבית הדין, כי היא לא נשואה, וכי כפו עליה לענות זאת. היא
5 אישרה כי אמנם הייתה בהודו בנובמבר '08, יחד עם אותו אדם שנטען שהוא בעלה, אבל הוא לא
6 בעלה.
7 בהמשך, כאשר התייצב עו"ד, הוא טען בפני בית הדין כי אין כל ראיה המצביעה על נישואיה, ואף
8 טען לראיה מפריכה – לאמור בדרכון ההודי שלה, שם במשבצת המתייחסת לשם בן הזוג לא רשום
9 דבר.
10 הפרוטוקולים בבית הדין למשמורת צורפו כנספחים ד' ו-ה' לעתירה, ותצלום הדרכון צורף כנספח ו'.
11 בית הדין החליט להותיר את העותרת במעצר, ודחה התיק לעיונו ביום 23.5.10, תוך שקבע כי משרד
12 הפנים יגיש ראיה חיצונית לטענתו בדבר נישואי העותרת – מצב דברים שנטען לדברי משרד הפנים
13 על ידי העותרת בפני המראיין שלה בשימוע, כאשר העותרת טוענת שאותם דברים נאמרו תחת לחץ.
14 בית הדין קצב למשרד הפנים שבועיים לעניין זה, קרי עד יום 20.5.10.
15 אין לדעת מתי העביר משרד הפנים פניה מתאימה לקונסוליה ההודית, וגם בירור שנערך במהלך
16 הדיון שבפני לא העלה דבר לעניין זה – אך בכל מקרה המועד להגשת התשובה טרם חלף.
17 העותרת לא הסכימה עם החלטת בית הדין, כשם שלא הסכימה עם החלטת ביטול האשרה
18 וההרחקה שלה (ההחלטות האחרונות לא היו ניתנות לתקיפה בבית הדין, כמובן, אשר בודק רק את
19 חוקיות ונאותות המשמורת).
20
21 לפיכך הגישה את עתירתה זו שבפני – להורות על ביטול החלטת משרד הפנים לבטל את אשרת
22 העבודה שלה, להורות למשרד הפנים להשיב לה את אותה אשרה, להורות על ביטול צו ההרחקה,
23 וכן להורות על שחרורה ממשמורת.
24 יחד עם העתירה הגישה העותרת בקשה לצו ארעי, האוסר על הרחקתה והמורה על שחרורה המיידית
25 בערבות.
26 ביום 9.5.10, יום הגשת העתירה, הוריתי על צו ארעי האוסר את הרחקת העותרת, וקבעתי היום את
27 התיק לדיון בשאלת צו הביניים, וכן לדיון מקדמי בעתירה.
28 המדינה הגישה תגובה מקדמית לעניין העתירה.
29 ואף שהייתה בידי המדינה זכות לבקש שלא להכריע בעתירה עצמה בשלב זה – בחרה המדינה,
30 ולטעמי טוב עשתה, לטעון לעתירה עצמה ולבקש הכרעה בעתירה עצמה על יסוד החומר הקיים.
31 למען הסר ספק, החומר הקיים הוא החומר המצורף לעתירה, החומר המצורף לתגובה, וכן דו"ח
32 פעולה של יחידת עוז שהוגש לבית המשפט ולב"כ העותרת במהלך הדיון.

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

17 מאי 2010

עת"מ 10-05-12407 גוזה(עצירה) נ'
משרד הפנים

1
2 **בחנתי את הדברים, ולדעתי הדין עם העותרת.**
3 מנהל האגף לזרים נתן ביום 5.5.10 החלטה לאקונית, בה ביטל את רישיון הישיבה שניתן בשעתו
4 לעותרת כדין, וכן הורה על הרחקתה מהארץ.
5 הטעם שניתן לדבר הוא, כאמור: "שב"ח – שוהה עם בעלה בארץ".
6 החלטה זו התבססה על אותו ראיון בפני חוקרי יחידת עוז, שם נרשם מפי העותרת, כי אחד בשם
7 טומי סמסון, אותו היא מכנה "בינוי", אזרח הודי השוהה בארץ באשרת עבודה, הוא בעלה.
8 הדברים אינם עולים בקנה אחד עם הדרכון ההודי של העותרת, בו לא רשום דבר במשבצת "שם בן
9 הזוג".
10 הדברים גם אינם עולים בקנה אחד עם דברי העותרת בפני בית הדין, כי כפו עליה להודות במה
11 שנרשם, וכי היא איננה נשואה.
12 הדברים היו צריכים גם להדליק אור אדום בפני הגורם האחראי במשרד הפנים, כאשר קרא לאחר
13 החלטתו את החלטת בית הדין, כי על משרד הפנים לדאוג להמציא ראיות חיצוניות לעניין נישואי
14 העותרת – בשים לב לטענתה כי הדברים נרשמו מפיה תחת לחץ.
15 הדברים היו צריכים גם להעלות סימני שאלה בפני הגורם האחראי במשרד הפנים, כאשר לא נעשתה
16 כל חקירה למול הבעל הנטען, אשר נמצא בישראל. שהרי ממה נפשך? אם איננו בישראל – אז בודאי
17 שלא חל הנוהל שאוסר על זוג זר נשוי לעבוד בישראל. ואם הוא נמצא בישראל שלא כחוק – הרי
18 בודאי שאין להעניש בשל כך את העותרת, זוגתו הנטענת. ואם הוא נמצא בישראל כחוק – מדוע לא
19 נחקר בעניין? שמא אותו אדם העונה לשם טומי סמסון היה מוכיח שאינו נשוי לעותרת?
20 ב"כ המדינה טוען כי יש ראיות מנהליות מספיקות לשם הוכחת נישואיה של העותרת – ואולם אותן
21 ראיות נטענות הן דו"ח הפעולה של יחידת עוז, אשר אינו מעלה ואינו מוסיף דבר. צורפו לדו"ח
22 תמונות בלתי קריאות לחלוטין, ובכל מקרה גם לפי גירסת אנשי עוז – העותרת לא מכחישה שהיא
23 יצאה מהארץ לביקור בהודו והייתה שם בשנת 08' עם המצולם. ואשר לדברים הנאמרים – הרי שוב,
24 חוזרים אנו לאותו עניין שהעותרת טוענת שהוצאו ממנה תחת לחץ.
25 לטעמי אין כאן אפילו ראיות מנהליות שמעבירות את הנטל. וגם אם העבירו את הנטל (וכאמור לא
26 זו דעתי) – אזי הנטל שב למדינה כאשר הוצג הדרכון ללא כל שם של בעל במקום המתאים לכך.
27 המדינה לא ביצעה את הבירור האלמנטרי הדרוש עם הבעל הנטען, ולא עם הקונסוליה ההודית.
28 בעניין אחרון זה ניתן למדינה זמן, עד יום 20.5.10 – ואולם המדינה לא השכילה להציג בפני בדיון
29 היום, מתי היא פנתה בכלל לקונסוליה ההודית, באופן שיאפשר לה את הגשת הראיות החיצוניות עד
30 יום 20.5.10.
31 כשלעצמי, סברתי שניתן היה ליתר הדיון ולדחותו במעט, כדי לאפשר למדינה את קבלת החומר,
32 בהנחה שלא יעברו את יום 20.5.10 – אך זאת בתנאי כמובן שהעותרת תשוחרר.

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

17 מאי 2010

עת"מ 10-05-12407-ה(עצירה) נ'

משרד הפנים

1 ב"כ המדינה התנגד לכך, וסבר שאין לשחרר בצו ביניים שתואם את הסעד העיקרי, וכן שניתן
2 להחליט היום.
3 כיוון שכך, אכן העתירה מוכרעת היום – ואולם על הבסיס של מה שנעשה ומה שהושג עד כה ע"י
4 המדינה.
5 יש לזכור כי העותרת נכנסה למדינה כדין, וקיבלה היתר ישיבה ועבודה כדין, וכדי לשלול זכות
6 שניתנה בדיון – אין להסתפק באמירה המעוררת ספקות רבים לגבי אופן גבייתה, אשר נשללת
7 לכאורה בראיות אובייקטיביות (הדרכון), וכאשר לא נעשה המינימום האלמנטרי לשם אימותה או
8 הזמתה (על ידי חקירת הבעל הנטען).
9 **בנסיבות אלו, אני סבור כי נפל פגם של ממש בהחלטת משרד הפנים, ובכך שלא חזר ושינה ממנה.**
10 **אשר על כן אני מקבל את העתירה ומורה על ביטול צו ההרחקה של העותרת וכן מורה למשרד**
11 **הפנים להשיב לעותרת את אשרת הישיבה ב/1 אשר הונפקה לה בשעתו כדין.**
12 **ממילא אני מורה על שחרורה של העותרת, וללא תנאי, שכן העתירה מתקבלת וצו ההרחקה בוטל.**
13 למען הסר ספק, הדבר לא ימנע מהמדינה לחקור בדבר, וככל שישתברר שהעותרת נכנסה לישראל
14 כשהיא נשואה לעובד זר אחר שעובד בישראל כדין, והטעתה בעניין זה את רשויות ההגירה – תוכל
15 המדינה לזמן את העותרת לשימוע חוזר, ואולם על המדינה להודיע זאת מראש לב"כ העותרת, אשר
16 יהיה רשאי להשתתף בשימוע, וכן יש לוודא כי השימוע יעשה בנוכחות מתורגמן לשפה הקוציינית,
17 כיוון שהתקשורת עם העותרת בשפה האנגלית או העברית מוגבלת ביותר.
18 **המדינה תשלם לעותרת הוצאות ושכ"ט עו"ד בגין העתירה בסך 5,000 ₪ + מע"מ, תוך 30 יום**
19 **מהיום לידי ב"כ העותרת.**
20 כן אני מורה על השבת מלוא האגרה לידי ב"כ העותרת.

21
22
23
24 **ניתן והודע היום ד' סיון תש"ע, 17/05/2010 במעמד הנוכחים.**

25
26

27
28
29
30
31
רמי אמיר, שופט

בית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

17 מאי 2010

עת"מ 10-05-12407 גוזה(עצירה) נ'
משרד הפנים

1

הוקלד על ידי: בת חן סיקסיק

